

## מסורת הש"ס

(א) [יבמות י"ט. וס"ג].  
(ב) פסחים י"ג. (ג) ע"ן  
סנהדרין ק"א. ובפרש"י שם  
ד"ה מדינש. ובפרש"י  
דמא, (ד) כ"ב ח: פסחים  
י"ג. (ה) [ג"ל כחזו]. (ו) [ע"ב].  
(ז) [בבא' שלמיט' אוחא' לך  
וין העתקת' חוס' גיטין ל':  
ד"ה יצ"ל].

## הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה חישין וכו' לורים הס"ד ולא"כ מ"ה היינו דקתני למיכר הו"ל: (ג) ד"ה ופרסין ואי משכחי מאי מוננין:

מוסף רש"י

[illegible]

## רבינו חננאל

**חַיִּי** המפקד פירוש  
אצל חבירי א"ח  
אבודין לא יע  
שעמא אבד רב כנאס  
רועה חביר שמו של  
קבץ של חביר. רב  
בן יצחק א"ח חיישינ  
סא עשא חרומה ומעשר  
א"ח מייבס  
המפקד פירוש אצל חביר  
ה"ה רב יע  
לפיקר כע"ה: רועה חביר  
חרומה ומעשר של מוסק  
א"ח. ומפקד בשלמא  
לעמיה רבב כנאס היינו  
דקני' לפיקר מ' כיון  
א"ח ארס חביר חיישינ  
לו מייחורו א"ח יסאיו  
לו כמות של פיקר  
ע"ה חב"ת עושה אותן  
חרומה ומעשר של מוסק  
א"ח. אלא לעמיה רבב  
נפסן חסד בעל חביר  
עושה חביר חרומה מייבס  
לוי' לעמיה. ומפקדיו קני'  
דאדום רבבן לא יע בן  
חיישינ' סאם עשיון  
עשא חרומה לפיקר בן  
חב"ת עושה אותן חרומה  
א"ח: רבב רבב רבב רבב  
אמר ר' יונה רבב חרומה  
תא קמא ווישטי' דאמר  
א"ח קמא לא יע בן  
דכוס ה' שחטוין כרתן  
כפא"ה ר"ה לו יצא  
לו שחטוין ודאי א"ח  
מכין שחטוין רבב א"ח  
מכין כב"י דא"ח הדל

והוא עומא דרבי יוסי משום הפסד  
בכרי מה לי כלי מה לי מעות ויחייב  
המודה להו לרנן ואחאי אנטרין  
האמשיעין מילתא מננהו לרנן  
האי נמי דלא אנטרין חו למחמי  
המעות אכל השאח דמי מעות ברישא  
חמי כלים למימר לא לו בלנד דליכא  
פספודא דבכרית כלי לא אלא אף ו  
דליכא פספודא דגדולא תמרינן הכי:  
**מתני' אגודין**. ע"י עבדים או  
ירקונין: **לא יעב כסן**. למוכרן וטעמא  
ומתפרש דגמי' **גמ'** קב שול. חביבה  
ועליו על ידי שעמל בהן קב שישאר  
לו מנסה הוא רואה מתעשר קבין  
של אחרים שיקח בדמיהן אם ימכרם:  
**חיישינן כו**. ואסור להאכילו למרס:  
**לפיכך**.<sup>(ה)</sup> הואיל ואסור למוכרן  
משום דרמיה אדם בקב של הר"י  
בתוקף קדושתו ומתיר בעל הבית  
לעשותן חרומה ומעשר על פירות  
שיש לו בביתו: **מאי לפיכך**. ואיסור  
מכירה משום הוה הוא ויחייב חלי  
מננה עמיהו באיסור מדרה: **השאח**  
**ודאמור רבנן לא סובין דחיישינן**.  
השמה עשאן המפקיד חרומה ה"י הן  
בתוקף שלו' ומכירו ועשה אותן בעל  
הבית **כו**. **מתחלקס**. דתמני':  
**בכדי חסרונן**. כדרך שאר תבואות  
כמו שמפורש במשנתנו (ולקמן דף ט).

למטיין ולחורר תשעה חלאי קבין לטר:  
אכל א' אבדוין יוסר מדרי חסרון:  
דפי רכס מודו יומכס ב"ד:  
אפי פניגא. הא דרבי יומכס ד'א  
זיכא למיחש לשמא עשאן צעלין:  
המורה אפילו ביתר מדי חסרון  
ומי חסרון למחזיקו: מי לימא  
פניגא. דוקא חמר רב כהנא שטס  
תשעה קבין הן נוח לו שיאבדו עד  
קב ואל יומכס דהוה ליה יוסר מבדי  
חסרון ופניגא ד'א ד'א יומכס עליה  
ואי לא דלוקא ו' קבין נקט אלף נוח  
לו שיזהר נפסד קצת ולעולם כדי  
חסרון ומו לא: גוואל. שפת יתר:  
מיסיבי. לרבי יוחנן: וקאפלי. צל  
הבית טעלס שאין פירומו ממוקין  
שאין אלו קיימין שהוא סומך עליהן:  
לא שכימי. ואין לחוש בכך:  
ופרכין ואי משכחי (ו) מי מוכנין  
לו. תמימי: ליוחס שמא עשאן  
כר. ונמלא המורח מאכלי המורה  
לורס: דדמי פרומס. בוזל שאין  
עליה קופיין לקמחא שאינה נאכלת  
למא לכהנא יוסר סימור חסרון:  
קאמא הוה דהוי יתר מבדי חסרון:  
לזמן מרובה יש באבדון יתר  
משדי חסרון: מקמי דהוי כו'.  
שאין אדם משאח טעלס כל כך מן  
מרובה בזה מתלקן: ודפי. וא  
טעם דובשני והחמין אשמל"ר בלע"ו  
(ס' דאמחר (א'וי) לא) ובכל מבושמי  
תשעה חקק שרישי רעמו עד לא  
ייתכן חבל הכסף (קלתי יו) יתחמו  
רחוקות עבותיה: עזוס סקנה.  
לקמיה) מפרש מאי סקנה יש עוד הלא  
כל קילקול העשר צלח כדא ברא  
הוא: ואין מוכרין לעלמו. כדא יתחדוהי  
שמא לקמן בוזל: עורטיין. מחליפין  
פרוטות נחושת בסקעי כסף מפני  
סהרירות מתעששות ונפסלות:  
ממחי. מאכל שגובין מצעלי  
תמיס. חלחל לעייס בכל יו:

מאי לאו אפילו יסר מכדי חסו  
מאחר שעמדו בקולס הרי

## המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

ימאי הוא. וכיון דטעמא  
 קאדעמין למימר דבמעו  
 תנייה: לרבנן אינעריך.  
 וואי תנא כלים צרישא

ויהא טעמא דרבי יוס  
הוא אלא תרומיה לר  
מאן? וזו קתני: **מתני**  
אצל חברו אפילו ה  
שב"ג אומר מוכר  
מכשיר אבידה לבעל  
אמר רבי כהנא אד  
של  
אמר ר' חיישין  
תרומה ומעשר על  
המפקד פירות אצל  
בהן לפיכך בעל הבית  
ממעשר על מקום את  
היו דתני לפיכך  
אמר ר' חיישין מאי  
לפיכך הכי  
אמר ר' חיישין תרומה  
אותן תרומה  
אמר רבה ר' חיישין  
תלוקות כבדי חסרי  
דברי הכל  
בר צחק ודא

מזי לימא פלוגא כי  
חסרונן קאמך וואו רר  
קבצן של חבירו ק  
מיתבי לפיכך בעה"ד  
עושר על מקום אד  
לחלו יתר מכדי חסר  
מטבילים יותר מכדי  
מזבנינא מאי מזבנינא  
בעל הבית תר  
עשאן בעל הבית תר  
אחר כי מזבנינא נמי  
מזבנינא לחו ולר  
לכנהינא ברמי  
דרכה בר נהם  
לא שכיח מיד וכו'  
ההיא יתר מכדי חסר  
תרומה ומעשר על מ  
לחלו "יתר מכדי חס  
לכנהינא ברמי חס  
יתר מכדי חסר  
לחלו לאלתר הוא דהו  
נינא קדור ומובין ל  
תרומה ומעשרת  
דובנא וקא א  
מפקד פירות  
החמיין שמן והבאי  
לא יגע בתן דברי  
עושה לחס  
מוכרין לאחרים  
בו "גבאי צו  
לחלק לעצמ  
גבאי תמחו  
לחלק מוכרין  
מיהת פירות ו  
חסרונן וואו יין  
חסרונן נינהו שאני

**שמא עשאן תרומה ומעשר**  
נחשדו חזירים לתרום ש  
הגט (ניטין דף ל:) ופ"ק דחולין  
ירק ואור"ת דהכא גבי פקדון ת

מ  
ר  
פ  
י  
ו  
ז  
ב  
כ  
פ  
פ  
ו  
מ  
מ  
ל  
ש  
ק  
מ  
ק  
כ  
ב  
ז  
ר  
א  
ו  
ה

הרמאי  
נאן איצטרך<sup>16</sup> ולא זו  
המפקד פירות  
נאן איצטרך<sup>17</sup> יגע בהן  
נאן איצטרך<sup>18</sup> כ"ד מפני שהוא  
נאן איצטרך<sup>19</sup> נאן טעמא  
נאן איצטרך<sup>20</sup> רוצה בקב שלו  
נאן איצטרך<sup>21</sup> רוב נחמן בר  
נאן איצטרך<sup>22</sup> עשאן המפקד  
נאן איצטרך<sup>23</sup> אחר מיתבי  
נאן איצטרך<sup>24</sup> הרי זה לא יגע  
נאן איצטרך<sup>25</sup> עושה אותה תרומה  
נאן איצטרך<sup>26</sup> בשלמא לרב כהנא  
נאן איצטרך<sup>27</sup> לרב נחמן בר  
נאן איצטרך<sup>28</sup> קאמר השתא דאמור  
נאן איצטרך<sup>29</sup> לפיכך בעל הבית  
נאן איצטרך<sup>30</sup> ומעשר על מקום  
נאן איצטרך<sup>31</sup> אכל חנה א"ר יוחנן  
נאן איצטרך<sup>32</sup> אבל יותר מכדי  
נאן איצטרך<sup>33</sup> אדרב  
נאן איצטרך<sup>34</sup> פליגא אדרב כהנא

אמר רב כהנא כבדי  
ה בקב שלו מתשעה  
מר גזמא בעלמא  
עושה אותן תרומה  
ו ליחוש דלמא הו  
זובניהו וקא אכיל  
חרונן לא שכיח ואי  
להו ליחוש שמא  
ה ומעשר על מקום  
כהנים בדמי תרומה  
זמן בר יצחק נמי  
תרומה בהא פליגי  
יותר מכדי חסרון  
ושטתה לקמיה הוא  
אי עביד להו בעה"ב  
ס אחר מקמיה דהו  
די עביד להו הלכך  
די חסרון נזבניהו  
ורב נחמן בר יצחק  
משבח שכיח וכי הו  
הו ואי אמרת נזבניהו  
וכי עביד להו בעל  
על מקום אחר לא  
ייל טבלים מיתיבי  
חבירו והרקיבו יין  
דש ויהדיש הרי  
ומ"ו וחכמים אומרים  
מן בבית דין יוכשהו  
ואינו מוכרן לעצמו  
קה בזמן שאין להם  
ואחרים ואין פורטין  
מן שאין להם עניים  
אין מוכרין ליתמי

הוא יגוע ואת אומרת דברי  
מעשה יותר אבל שאר פ

לח.

מב א מ"י פ"ו מהל'  
שאלה ופקדון הל' א'  
וע"ן צהשגות וכת"מ פמב  
עשין פה טו"ש"ע ח"מ פ"ר  
לנב סע"ף טו:

טושי'ע סס:  
 סו ד מ'י' סס:  
 סו ה מ'י' סס ה'י' נ  
 וסמג סס טושי'ע סס  
 סעף נז:  
 סח ו מ'י' סס ה'י' ה  
 טושי'ע סס סעף יט:  
 סח ו מ'י' סס סס מ'י'י  
 סמגט עניס ה'י' יא  
 סמג עשין קסב טושי'ע י"ד  
 ס' רנז סעף כ:

לעזי רש"י

אשמלי"ר [אישמילי"ר].  
להחמיץ. (על רבש).

רבינו חננאל (המ)

[illegible]

א) ז"ל בזמן שהם אגודין כדי  
הפרקן דמקדן וכו'.  
ב) אולי ז"ל דחפרי כדי  
הפרקן וכו'.  
ג) אולי ז"ל ועל אורחא דה  
אחרי מקנא דשמעתי הנה.